

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 1

Saturation

22 november 1963, een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina —het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis— werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord. De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw en haar volgende zomer zou ze willen doorbrengen in algehele afzondering, ver weg van camera's en paparazzi. Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar hun buitenverblijf —Kromme Bosch— in Knokke aan, een mondain, stijlvol kuststadje. De gedachte zich enkele weken onder te dompelen in de aanblik van de zee en de veilige geborgenheid van het bos overtuigde haar.

Via een slingerende oprit rijdt ze langzaam het domein in om pas na enkele minuten een villa te zien opduiken. Gesterkt door de stilte die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de villa voorlopig achter zich te laten en een wandeling te maken. Het erf is gans ommuurd, enkel een onopvallend poortje biedt uitgang richting bos. Stapsgewijs klimt ze het geboomte in, een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming. Ze verheugt zich op het mijmerende ronddwalen in dichte wouden en verre oorden, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt in de diepste beeldlagen van het bos. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad Salmagundi schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om een onvergetelijke dag met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een zonderlinge kalmte, een expliciete eenzaamheid die ze sinds lang niet meer ervaren had. Het soort serene, innerlijke stilte die al te gemakkelijk verstoord zou kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De Engelsman was volgens Bobby's neef aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijds kon maken in Knokke. Bovendien dacht hij dat Brome als talentvol schrijver wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de wensdromen van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar keurig in kostuum en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotellobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een lichtblauw Chanel-pakje met roze kraag en blouse, een bijpassende blauwe pillbox-hoed en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij regelmatig het kanaal oversteeft om aan zijn romans te werken en zich te perfectiëren in de golfsport. Jackie's blik dwaalt af over de perfecte greens, herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij.

Een onvoorzien gemak overvalt Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem spontaan over haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels, over landen als Griekenland, Indië en Caïro, en over haar liefde voor schrijven die het haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeelde oorden te bezoeken. Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze

zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar civilisatie gaandeweg plaats maakt voor ongerepte, onzekere natuur voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij slechts een hersenschim van een naïef tienermeisje. Op de top van de laatste duin volgt ze de grijze rimpel aan de horizon die het water doet overlopen in land. Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven, zijn liefde voor de temperamentvolle zee en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen hield.

*Als ik naar het zandstrand ga
Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen
Terwijl de zeemeeuwen om me heen fladderen
Als het eb is kan ik rondrennen
Met de wind en de zee overal om me heen
En de zeemeeuwen zwenken en duiken naar vis
O, bij de zee wonen is mijn enige wens
—Ik-1939*

Jackie loopt de zandheuvel af en verdwijnt opnieuw de beschermende eenzaamheid van het bos in. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoegen namen met de mythe ‘Jacqueline Lee Bouvier Kennedy’— ging Brome veel verder dan een oppervlakkig kijken. Sterker nog, zijn blik lijkt nog steeds als een schaduw op haar te wegen. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de boomkruinen, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van *Jacqueline Kennedy Onassis* op te vangen en daarmee het beschermende rookgordijn waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij behoedzame verschijningen en theatrale exits weet ze zich een weg te banen door het groen. Haar witte handschoenen laten nauwelijks sporen na op de boomstammen.

Hoe dieper ze het woud in daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin herinnering en verbeelding in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Achtereenvolgens botst ze op schermen van bomen, dichtgetimmerde wanden en diepe —niet meer ongedaan te maken— paden. Kromme takken botsen in een tweede laag op strakke rode verflijnen. De doodgestaarde muren lopen over in lege ruïnelandschappen waar ordeloosheid zegeviert. Beroofd van kleur en leven opent zich een dodenstad, een necropolis van herinneringen. Het zijn nog slechts brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie’s treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat de hoge concentratie aan indrukken zich vastzet op haar huid. Aangekomen in de diepste donkerte van het bos, stokt alle adem. Een laatste glimp waarna geheugen en geboomte voorgoed dichtslippen door oversaturatie. *Finis Terrae*. In deze lichtste openheid en dichtste dichtheid van het kromme bos schuilt een opening, een poort voorbij tijd en ruimte waarachter de stormwind van angst kan gaan liggen. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In de holle ruimtes van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een open plek bedolven onder alle kennis. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Een roerloze duiksprong in een onmetelijk landschap, het absolute eind van de wereld in.

*Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.
—Ik-1946*

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 2

Spectacle

1. Zie Jacqueline Kennedy Onassis, Disambiguation #1, Saturation, verder afgekort als JKO, D #1, Saturation: 'in algehele afzondering'
2. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de veilige geborgenheid'
3. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een slingerende oprit'
4. Zie JKO, D #1, Saturation: 'het mijmerende ronddwalen'
5. Zie JKO, D #1, Saturation: 'in de diepste beeldlagen'
6. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een onvergetelijke dag'
7. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een zonderlinge kalmte'
8. Zie JKO, D #1, Saturation: 'als talentvol schrijver'
9. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een onvoorzien gemak overvalt'
10. Zie JKO, D #1, Saturation: 'haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels'
11. Zie JKO, D #1, Saturation: 'landen als Griekenland, Indië en Egypte'
12. Zie JKO, D #1, Saturation: 'voor ongerepte natuur'
13. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de grijze rimpel'
14. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de diepte van de zee'
15. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de beschermende eenzaamheid'
16. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een oppervlakkig kijken'
17. Zie JKO, D #1, Saturation: 'dichtgetimmerde wanden'
18. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de doodgestaarde muren'
19. Zie JKO, D #1, Saturation: 'waar ordeloosheid zegeviert'
20. Zie JKO, D #1, Saturation: 'de diepste donkerte'
21. Zie JKO, D #1, Saturation: 'oversaturatie'
22. Zie JKO, D #1, Saturation: 'een roerloze duiksprong'

22 november 1963, een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina —het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis— werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord. De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw en haar volgende zomer zou ze willen doorbrengen in alle stilte¹, ver weg van camera's en paparazzi. Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar hun buitenverblijf —Kromme Bosch— in Knokke aan, een stijlvol kuststadje in België. De gedachte zich enkele weken onder te dompelen in de aanblik van de zee en de omarmende vredigheid² van het bos overtuigde haar.

Via een overwoekerd pad³ rijdt ze langzaam het domein in om pas na enkele minuten een villa te zien opduiken. Gesterkt door de stilte die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de villa voorlopig achter zich te laten en een wandeling te maken. Het erf is gans ommuurd, enkel een onopvallend poortje biedt uitgang richting bos. Stapsgewijs klimt ze het geboomte in, een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming. Ze verheugt zich op het doelloze verdwalen⁴ in dichte wouden en verre oorden, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt in de diepste donkerte⁵ van het bos. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad Salmagundi schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om enkele betoverende uren⁶ met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een ongekend gevoel van rust⁷, een expliciete eenzaamheid die ze sinds lang niet meer ervaren had. Het soort serene, innerlijke stilte die al te gemakkelijk verstoord zou kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De Engelsman was volgens Bobby's neef aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijds kon maken in Knokke. Bovendien dacht hij dat Brome als begaafd romancier⁸ wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de wensdromen van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar keurig in kostuum en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotelloobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een lichtblauw Chanel-pakje met roze kraag en blouse, een bijpassende blauwe pillbox-hoed en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij regelmatig het kanaal oversteekt om aan zijn romans te werken en zich te perfectioneren in de golfsport. Jackie's blik dwaalt af over de perfecte greens, herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij.

Een zonderling welbehagen verrast⁹ Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem spontaan over haar roerige leven in Het Witte Huis, haar reizen naar archeologische vindplaatsen in Egypte¹⁰, over de Franse en Japanse cultuur¹¹, en over haar liefde voor schrijven die het haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeeld oorden te bezoeken. Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en

het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar civilisatie gaandeweg plaats maakt voor kale duinen¹² voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij slechts een hersenschim van een naïef tienermeisje. Op de top van de laatste duin volgt ze de vage golving aan de horizon die het water doet overlopen in land. Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven, zijn liefde voor de peilloze oceaan en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen hield.

Als ik naar het zandstrand ga
Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen
Terwijl de zeemeeuwen om me heen fladderen
Als het eb is kan ik rondrennen
Met de wind en de zee overal om me heen
En de zeemeeuwen zwenken en duiken naar vis
O, bij de zee wonen is mijn enige wens
—Ik-1939

Jackie loopt de zandheuvel af en verdwijnt opnieuw de groene geborgenheid¹⁵ van het bos in. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoeg namen met de mythe ‘Jacqueline Lee Bouvier Kennedy’— ging Brome veel verder dan een geniepig gluren¹⁶. Sterker nog, zijn blik lijkt nog steeds als een schaduw op haar te wegen. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de boomkruinen, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van Jacqueline Kennedy Onassis op te vangen en daarmee het beschermende rookgordijn waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij behoedzame verschijningen en theatrale exits weet ze zich een weg te banen door het geboomte. Haar witte handschoenen laten nauwelijks sporen na op de boomstammen.

Hoe dieper ze het woud in daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin herinnering en verbeelding in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Achtereenvolgens botst ze op schermen van bomen, blinde muren¹⁷ en diepe —niet meer ongedaan te maken— paden. Kromme takken botsen in een tweede laag op strakke rode verflijnen. De dichtgetimmerde wanden¹⁸ lopen over in lege ruïnelandschappen waar pure verwarring regeert¹⁹. Beroofd van kleur en leven opent zich een dodenstad, een necropolis van herinneringen. Het zijn nog slechts brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie’s treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat de hoge concentratie aan indrukken zich vastzet op haar huid. Aangekomen in het broeierig brandpunt²⁰ van het bos, stokt alle adem. Een laatste glimp waarna geheugen en geboomte voorgoed dichtkoeken in een stroop van spektakel²¹. Finis Terrae. In deze lichtste openheid en dichtste donkerte van het kromme bos schuilt een opening, een poort voorbij tijd en ruimte waarachter de stormwind van angst kan gaan liggen. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In de holle ruimtes van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een open plek bedolven onder alle kennis. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Een onhoorbare plons²² in een onmetelijk landschap, het absolute eind van de wereld in.

Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.
—Ik-1946

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 3

Value

1. Zie Jacqueline Kennedy Onassis, *Disambiguation #2, Spectacle*, verder afgekoekt als JKO, D #2, *Spectacle*: 'in alle stilte' en JKO, D #1, *Saturation*: 'in algehele afzondering'
2. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'de omarmende vredigheid' en JKO, D #1, *Saturation*: 'de veilige geborgenheid'
3. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'een overwoekerd pad' en JKO, D #1, *Saturation*: 'een slingerende oprit'
4. Zie JKO, D #2, *Spectacle* en JKO, D #1, *Saturation*: 'een onopvallend poortje'
5. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'het doelloze verdwalen' en JKO, D #1, *Saturation*: 'het mijmerende rond-dwalen'
6. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'in de diepste donkerte' en JKO, D #1, *Saturation*: 'in de diepste beeldlagen'
7. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'enkele betoverende uren' en JKO, D #1, *Saturation*: 'een onvergetelijke dag'
8. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'een ongekend gevoel van rust' en JKO, D #1, *Saturation*: 'een zonderlinge kalmte'
9. Zie JKO, D #2, *Spectacle* en JKO, D #1, *Saturation*: 'aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijis kon maken'
10. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'als begaafd romancier' en JKO, D #1, *Saturation*: 'als talentvol schrijver'
11. Zie JKO, D #2, *Spectacle* en JKO, D #1, *Saturation*: 'een lichtblauw Chanel-pakje'
12. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'een zonderling welbehagen verrast' en JKO, D #1, *Saturation*: 'een onvoorzien gemak overvalt'
13. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'haar roerige leven in het Witte Huis, haar reizen naar archeologische vindplaatsen in Egypte' en JKO, D #1, *Saturation*: 'haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels'
14. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'de Franse en Japanse cultuur' en JKO, D #1, *Saturation*: 'landen als Griekenland, Indië en Egypte'
15. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'voor kale duinen' en JKO, D #1, *Saturation*: 'voor ongerepte natuur'
16. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'de vage golving' en JKO, D #1, *Saturation*: 'de grijze rimpel'
17. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'de peil-loze oceaan' en JKO, D #1, *Saturation*: 'de diepte van de zee'
18. Zie JKO, D #2, *Spectacle*: 'de groene geborgenheid' en JKO, D #1, *Saturation*: 'de beschermende eenzaamheid'

22 november 1963, een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina —het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis— werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord. De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw en haar volgende zomer zou ze willen doorbrengen in de weidse natuur¹, ver weg van camera's en paparazzi. Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar hun buitenverblijf —*Kromme Bosch*— in Knokke aan, een stijlvol kuststadje in België. De gedachte zich enkele weken onder te dompelen in de aanblik van de zee en de vertrouwde geluiden² van het bos overtuigde haar.

Via een dicht begroeide oprijlaan³ rijdt ze langzaam het domein in om pas na enkele minuten een villa te zien opduiken. Gesterkt door de stilte die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de villa voorlopig achter zich te laten en een wandeling te maken. Het erf is gans ommuurd, enkel een half openstaand hek⁴ biedt uitgang richting bos. Stapsgewijs klimt ze het geboomte in, een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming. Ze verheugt zich op het eindeloze ronddolen⁵ in dichte wouden en verre oorden, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt in de omarmende begroeiing⁶ van het bos. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad *Salmagundi* schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om een duizelingwekkende avond⁷ met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een intense gemoedsrust⁸, een expliciete eenzaamheid die ze sinds lang niet meer ervaren had. Het soort serene, innerlijke stilte die al te gemakkelijk verstoord zou kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De Engelsman was volgens Bobby's neef de gepaste gids om haar wegwijis te maken⁹ in Knokke. Bovendien dacht hij dat Brome als ijverige romanschrijver¹⁰ wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de wensdromen van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar keurig in kostuum en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotelloobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een zwart met wit geruit ensemble van Carolina Herrera¹¹ met roze kraag en blouse, een bijpassende blauwe pillboxhoed en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij regelmatig het kanaal oversteeft om aan zijn romans te werken en zich te perfectioneren in de golfsport. Jackie's blik dwaalt af over de perfecte greens, herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij.

Een zelden gewaargeworden gevoel van vertrouwen overrompelt¹² Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem spontaan over hoe ze haar hart verloor aan een stad als New York met zijn indrukwekkende theaters en musea¹³, over de voorbereidingen van haar reis naar Japan¹⁴, en over haar liefde voor schrijven die het

19. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'een geniepig gluren' en JKO, D #1, Saturation: 'een oppervlakkig kijken'
20. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het beschermende rookgordijn'
21. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'behoedzame verschijningen en theatrale exits'
22. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'blinde muren' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtgetimmerde wanden'
23. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'de dichtgetimmerde wanden' en JKO, D #1, Saturation: 'de doodgestaarde muren'
24. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'waar pure verwarring regeert' en JKO, D #1, Saturation: 'waar ordeloosheid zegeviert'
25. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een necropolis van herinneringen'
26. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de hoge concentratie aan indrukken'
27. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'het broeierig brandpunt' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepste donkerte'
28. Zie JKO, D #2, Spectacle: 'dichtkoeken in een stroop van spektakel' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtslibben door oversaturatie'
29. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de stormwind van angst kan'
30. Zie JKO, D #2, Spectacle: een onhoorbare plons' en JKO, D #1, Saturation: 'een roerloze duiksprong'
31. Zie JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onmetelijk landschap'

haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeelde oorden te bezoeken. Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar civilisatie gaandeweg plaats maakt voor onzekerder oorden¹⁵ voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij slechts een hersenschim van een naïef tienermeisje. Op de top van de laatste duin volgt ze de onbestemde rimpeling¹⁶ aan de horizon die het water doet overlopen in land. Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven, zijn liefde voor de diepgaande wonderen van de zee¹⁷ en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen hield.

Als ik naar het zandstrand ga
 Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen
 Terwijl de zeemeewuven om me heen fladderen
 Als het eb is kan ik rondrennen
 Met de wind en de zee overal om me heen
 En de zeemeewuven zwenken en duiken naar vis
 O, bij de zee wonen is mijn enige wens
 —Ik-1939

Jackie loopt de zandheuvel af en verdwijnt opnieuw het beschuttende groen¹⁸ van het bos in. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoeg namen met de mythe 'Jacqueline Lee Bouvier Kennedy'— ging Brome veel verder dan een blindelings bestuderen¹⁹. Sterker nog, zijn blik lijkt nog steeds als een schaduw op haar te wegen. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de boomkruinen, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van Jacqueline Kennedy Onassis op te vangen en daarmee het vertrouwde, koele voorkomen²⁰ waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij een zorgvuldig afgewogen verschijnen en verdwijnen²¹ weet ze zich een weg te banen door het geboomte. Haar witte handschoenen laten nauwelijks sporen na op de boomstammen.

Hoe dieper ze het woud in daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin herinnering en verbeelding in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Achtereenvolgens botst ze op schermen van bomen, torenhoge façades²² en diepe —niet meer ongedaan te maken— paden. Kromme takken botsen in een tweede laag op strakke rode verflijnen. De blinde wanden²³ lopen over in lege ruïnelandschappen waar chaos heerst en sloop²⁴. Beroofd van kleur en leven opent zich een dodenstad, een plaats waar vergetelheden samenkomen²⁵. Het zijn nog slechts brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie's treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat intenser wordende tintelingen²⁶ zich vastzet op haar huid. Aangekomen in het pikzwarte dieptepunt²⁷ van het bos, stokt alle adem. Een laatste glimp waarna geheugen en geboomte voorgoed dichtkoeken in een een windhoos van opspelende waarde²⁸. Finis Terrae. In deze lichtste openheid en dichtste donkerte van het kromme bos schuilt een opening, een poort voorbij tijd en ruimte waarachter de kolkende waanbeelden kunnen²⁹ gaan liggen. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In de holle ruimtes van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een open plek bedolven onder alle kennis. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Een roerloze stap³⁰ in een ontastbare horizon³¹, het absolute eind van de wereld in.

Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.
 —Ik-1946

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 4

Imitation

1. Zie Jacqueline Kennedy Onassis, Disambiguation #3, Value, verder afgekort als JKO, D #3, Value: 'in de weidse natuur'; JKO, D #2, Spectacle: 'in alle stilte' en JKO, D #1, Saturation: 'in algehele afzondering'
2. Zie JKO, D #3, Value: 'de vertrouwde geluiden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de omarmende vredigheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de veilige geborgenheid'
3. Zie JKO, D #3, Value: 'een dicht begroeide oprijlaan'; JKO, D #2, Spectacle: 'een overwoekerd pad' en JKO, D #1, Saturation: 'een slingerende oprijt'
4. Zie JKO, D #3, Value: 'een half openstaand hek'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onopvallend poortje'
5. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming'
6. Zie JKO, D #3, Value: 'het eindeloze ronddolen'; JKO, D #2, Spectacle: 'het doelloze verdwalen' en JKO, D #1, Saturation: 'het mijmerende rond dwalen'
7. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in dichte wouden en verre oorden'
8. Zie JKO, D #3, Value: 'in de omarmende begroeiing'; JKO, D #2, Spectacle: 'in de diepste donkerte' en JKO, D #1, Saturation: 'in de diepste beeldlagen'
9. Zie JKO, D #3, Value: 'een duizelingwekkende avond'; JKO, D #2, Spectacle: 'enkele betoverende uren' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvergetelijke dag'
10. Zie JKO, D #3, Value: 'een intense gemoedsrust'; JKO, D #2, Spectacle: 'een ongekend gevoel van rust' en JKO, D #1, Saturation: 'een zonderlinge kalmte'
11. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het soort serene, innerlijke stilte'
12. Zie JKO, D #3, Value: 'de gepaste gids om haar wegwijs te maken'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijs kon maken'
13. Zie JKO, D #3, Value: 'als ijverige romanschrijver'; JKO, D #2, Spectacle: 'als begaafd romancier' en JKO, D #1, Saturation: 'als talentvol schrijver'
14. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in de wensdromen'
15. Zie JKO, D #3, Value: 'een zwart

22 november 1963, een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina —het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis— werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord. De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw en haar volgende zomer zou ze willen doorbrengen in een stemming van kalme verlatenheid¹, ver weg van camera's en paparazzi. Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar hun buitenverblijf —Kromme Bosch— in Knokke aan, een stijlvol kuststadje in België. De gedachte zich enkele weken onder te dompelen in de aanblik van de zee en de vreedzame sfeer² van het bos overtuigden haar.

Via een kronkelende dreef³ rijdt ze langzaam het domein in om pas na enkele minuten een villa te zien opduiken. Gesterkt door de stilte die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de villa voorlopig achter zich te laten en een wandeling te maken. Het erf is gans ommuurd, enkel een met mos bedekte draaiport⁴ biedt uitgang richting bos. Stapsgewijs klimt ze het geboomte in, waarbij steeds dieper wegzakt in het groen⁵. Ze verheugt zich op het zorgeloze zwerven⁶ op onbekende paden⁷, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt in de donkergroene diepte⁸ van het bos. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad Salmagundi schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om een adembenemend avontuur⁹ met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een innerlijke vredigheid¹⁰, een expliciete eenzaamheid die ze sinds lang niet meer ervaren had. Deze omarmende kalmte¹¹ zou al te gemakkelijk verstoord kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De welonderlegde Engelsman was volgens Bobby's neef uitstekend gezelschap om haar te vergezellen¹² in Knokke. Bovendien dacht hij dat Brome als gerenommeerd carrièreman¹³ wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de stille aspiraties¹⁴ van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar keurig in kostuum en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotellobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een sober, elegant mantelpak van het Franse merk Givenchy¹⁵ met roze kraag en blouse, een zijden sjaal om het hoofd¹⁶ en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij regelmatig het kanaal oversteekt om aan zijn romans te werken en zich te perfectioneren in de golfsport. Jackie's blik dwaalt af over de perfecte greens, herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij.

Een spontane rust¹⁷ verrast Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem over haar vurige wens om bij te dragen aan de bescherming van het kostbare patrimonium van Egypte¹⁸ met zijn talrijke piramides en half vergane tempelcomplexen¹⁹, en over haar liefde voor schrijven die het haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeeld oorden te bezoeken.

met wit geruit ensemble van Carolina Herrera'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een lichtblauwe Chanel-pakje'

16. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een bijpassende blauwe pillbox-hoed'

17. Zie JKO, D #3, Value: 'een zelden gewaargeworden gevoel van vertrouwen overrompelt'; JKO, D #2, Spectacle: 'een zonderling welbehagen verrast' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvoorzien gemak overvalt'

18. Zie JKO, D #3, Value: 'hoe ze haar hart verloor aan een stad als New York met zijn indrukwekkende theaters en musea'; JKO, D #2, Spectacle: 'haar roerige leven in het Witte Huis, haar reizen naar archeologische vindplaatsen in Egypte' en JKO, D #1, Saturation: 'haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels'

19. Zie JKO, D #3, Value: 'de voorbereidingen van haar reis naar Japan'; JKO, D #2, Spectacle: 'de Franse en Japanse cultuur' en JKO, D #1, Saturation: 'landen als Griekenland, Indië en Egypte'

20. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'civilisatie'

21. Zie JKO, D #3, Value: 'voor onze kerker oorden'; JKO, D #2, Spectacle: 'voor kale duinen' en JKO, D #1, Saturation: 'voor ongerepte natuur'

22. Zie JKO, D #3, Value: 'de onbestemde rimpeling'; JKO, D #2, Spectacle: 'de vage golving' en JKO, D #1, Saturation: 'de grijze rimpel'

23. Zie JKO, D #3, Value: 'de diepgaande wonderen van de zee'; JKO, D #2, Spectacle: 'de peilloze oceaan' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepte van de zee'

24. Zie JKO, D #3, Value: 'het beschutende groen'; JKO, D #2, Spectacle: 'de groene geborgenheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de beschermende eenzaamheid'

25. Zie JKO, D #3, Value: 'een blindelings bestuderen'; JKO, D #2, Spectacle: 'een geniepig gluren' en JKO, D #1, Saturation: 'een oppervlakkig kijken'

26. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een schaduw op haar te wegen'

27. Zie JKO, D #3, Value: 'het vertrouwde, koele voorkomen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het beschermende rookgordijn'

28. Zie JKO, D #3, Value: 'een zorgvuldig afgewogen verschijnen en verdwijnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'behoedzame verschijningen en theatrale exits'

29. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'schermen van bomen'

30. Zie JKO, D #3, Value: 'torenhoge façades'; JKO, D #2, Spectacle: 'blinde muren' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtgetimmerde wanden'

31. Zie JKO, D #3, Value: 'blinde wanden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de

Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar het vertrouwde beton²⁰ gaandeweg plaats maakt voor een zuiverder natuurlandschap²¹ voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij slechts een hersenschim van een naïef tienermeisje. Op de top van de laatste duin volgt ze de mistige plooi²² aan de horizon die het water doet overlopen in land. Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven, zijn liefde voor de onmetelijke oceanen²³ en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen hield.

Als ik naar het zandstrand ga

Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen

Terwijl de zeemeeuwen om me heen fladderen

Als het eb is kan ik rondrennen

Met de wind en de zee overal om me heen

En de zeemeeuwen zwenken en duiken naar vis

O, bij de zee wonen is mijn enige wens

—Ik-1939

Jackie loopt de zandheuvel af en verdwijnt opnieuw de vertrouwde verborgenheid²⁴ van het bos in. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoeg namen met de mythe 'Jacqueline Lee Bouvier Kennedy'— ging Brome veel verder dan een zijdelings beloeren²⁵. Sterker nog, zijn blik lijkt nog steeds als een arendsoog op haar gericht²⁶. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de boomkruinen, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van Jacqueline Kennedy Onassis op te vangen en daarmee de misleidende mistlaag²⁷ waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij een geregisserd spel van opduiken en afwenden²⁸ weet ze zich een weg te banen door het geboomte. Haar witte handschoenen laten nauwelijks sporen na op de boomstammen.

Hoe dieper ze het woud in daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin herinnering en verbeelding in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Achtereenvolgens botst ze op schimmen van bomen²⁹, streepjes lichtstralen³⁰ en diepe —niet meer ongedaan te maken— paden. Kromme takken botsen in een tweede laag op strakke rode verflijnen. De stijl omhoog lopende muren³¹ lopen over in lege ruïnelandschappen waar wervelende wanorde alles omver heeft gewaaid³². Beroofd van kleur en leven opent zich een dodenstad, een te rusten gelegd verleden³³. Het zijn nog slechts brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie's treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat met herinneringen gevulde prikkels³⁴ zich vastzetten op haar huid. Aangekomen in de meest peilloze somberte³⁵ van het bos, stokt alle adem. Een laatste glimp waarna geheugen en geboomte overschaduwde worden door een in imitatie gehulde nevel³⁶. Finis Terrae. In deze lichtste openheid en dichtste donkerte van het kromme bos schuilt een opening, een poort voorbij onschuld en spektakel³⁷ waarachter de ogenschijnlijke terreur der onrust kan gaan liggen³⁸. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In de holle ruimtes van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een open plek bedolven onder alle kennis. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Met stille schrede³⁹ en trillend uitzicht⁴⁰, het absolute eind van de wereld in.

Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.

—Ik-1946

dichtgetimmerde wanden' en JKO, D #1, Saturation: 'de doodgestaarde muren'

32. Zie JKO, D #3, Value: 'waar chaos heerst en sloop'; JKO, D #2, Spectacle: 'waar pure verwarring regeert' en JKO, D #1, Saturation: 'waar orde-loosheid zegeviert'

33. Zie JKO, D #3, Value: 'een plaats waar vergetelheden samenko-men'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een necropolis van herinneringen'

34. Zie JKO, D #3, Value: 'intenser wordende tintelingen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de hoge concentratie aan indrukken'

35. Zie JKO, D #3, Value: 'het pikzwarte dieptepunt'; JKO, D #2, Spectacle: 'het broeierig brandpunt' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepste donkerte'

36. Zie JKO, D #3, Value: 'opgeslokt worden in een windhoos van op-spelende waarde'; JKO, D #2, Specta- cle: 'dichtkoeken in een stroop van spektakel' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtslippen door oversaturatie'

37. Zie JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'tijd en ruimte'

38. Zie JKO, D #3, Value: 'de kolkende waanbeelden kunnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de stormwind van angst kan'

39. Zie JKO, D #3, Value: 'een roer-loze stap'; JKO, D #2, Spectacle: 'een onhoorbare plons' en JKO, D #1, Saturation: 'een roerloze duiksprong'

40. Zie JKO, D #3, Value: 'een ontast-bare horizon'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onmetelijk landschap'

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 5

Fanatisme

1. Zie Jacqueline Kennedy Onassis, Disambiguation #4, Imitation, verder afgekort als JKO, D #4, Imitation: 'in een stemming van kalme verlatenheid'; JKO, D #3, Value: 'in de weidse natuur'; JKO, D #2, Spectacle: 'in alle stilte' en JKO, D #1, Saturation: 'in algehele afzondering'

2. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'camera's en paparazzi'

3. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een stijlvol kuststadje'

4. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de vreedzame sfeer'; JKO, D #3, Value: 'de vertrouwde geluiden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de omarmende vreedzaamheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de veilige geborgenheid'

5. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een kronkelende dreef'; JKO, D #3, Value: 'een dicht begroeide oprijlaan'; JKO, D #2, Spectacle: 'een overwoekerd pad' en JKO, D #1, Saturation: 'een slingerende oprijt'

6. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een met mos bedekte draaipoot'; JKO, D #3, Value: 'een half openstaand hek'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onopvallend poortje'

7. Zie JKO, D #4, Imitation: 'waarbij ze steeds dieper wegzakt in het groen'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming'

8. Zie JKO, D #4, Imitation: 'het zorgeloze zwerfen'; JKO, D #3, Value: 'het eindeloze ronddolen'; JKO, D #2, Spectacle: 'het doellose verdwalen' en JKO, D #1, Saturation: 'het mijmerende rondzwalen'

9. Zie JKO, D #4, Imitation: 'op onbekende paden'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in dichte wouden en verre oorden'

10. Zie JKO, D #4, Imitation: 'in de donkergroene diepte'; JKO, D #3, Value: 'in de omarmende begroeiing'; JKO, D #2, Spectacle: 'in de diepste donkerte' en JKO, D #1, Saturation: 'in de diepste beeldlagen'

11. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een adembenemend avontuur'; JKO, D #3, Value: 'een duizelingwekkende avond'; JKO, D #2, Spectacle: 'enkele betoverende uren' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvergetelijke dag'

12. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een innerlijke vreedzaamheid'; JKO, D #3, Value: 'een intense gemoedsrust'; JKO, D

22 november 1963, een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina —het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis— werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord. De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw en haar volgende zomer zou ze willen doorbrengen in eenzame stemming¹, ver weg van fans en zelfs van vrienden². Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar hun buitenverblijf —Kromme Bosch— in Knokke aan, een mondain kustoord³ in België. De gedachte zich enkele weken onder te dompelen in de aanblik van de zee en de diepe ingetogenheid⁴ van het bos overtuigden haar.

Via een smalle landweg⁵ rijdt ze langzaam het domein in om pas na enkele minuten een villa te zien opduiken. Gesterkt door de stilte die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de villa voorlopig achter zich te laten en een wandeling te maken. Het erf is gans ommuurd, enkel een groen tuinhek⁶ biedt uitgang richting bos. Stapsgewijs klimt ze het geboomte in, iedere nieuwe stap wordt behoedzaam ingezet⁷. Ze verheugt zich op nieuwe, door het groen⁸ opgeslorpte werelden⁹, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt in de broeierige boezem¹⁰ van het bos. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad Salmagundi schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om onbezonnen hartstocht¹¹ met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een licht gevoel in het hoofd¹², veroorzaakt door een expliciete eenzaamheid die ze sinds lang niet meer ervaren had. Deze welgekomen rustpauze¹³ zou al te gemakkelijk verstoord kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De Engelsman kon Jackie volgens Bobby's neef vertrouwd maken¹⁴ met Knokke. Bovendien dacht hij dat de altijd onderzoekende Brome¹⁵ wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de opgehoopte, stilzwijgend verlangens¹⁶ van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar keurig in kostuum en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotelloobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een mouwloze, zijden jurk van de Amerikaanse modeontwerper Oleg Cassini¹⁷ met witte parelketting¹⁸, een overmaatse zonnebril¹⁹ en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij regelmatig het kanaal oversteeft om aan zijn romans te werken en zich te perfectioneren in de golfsport. Jackie's blik dwaalt af over de perfecte greens, herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij.

Een vertrouwde warmte prikkelt²⁰ Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem over de obsessieve periode waarin de restauratie van het Witte Huis haar hoogtepunt bereikte²¹, welke gevolgen dit had voor haar gezondheid en de relatie met Jack²²; en over haar liefde voor schrijven die haar deed vluchten in haar eigen veilige

#2, Spectacle: 'een ongekend gevoel van rust' en JKO, D #1, Saturation: 'een zonderlinge kalmte'

13. Zie JKO, D #4, Imitation: 'deze omarmende kalmte'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het soort serene, innerlijke stilte'

14. Zie JKO, D #4, Imitation: 'uitstekend gezelschap om haar te vergezellen'; JKO, D #3, Value: 'de gepaste gids om haar wegwijs te maken'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijs kon maken'

15. Zie JKO, D #4, Imitation: 'als gerenommeerd carrièreman'; JKO, D #3, Value: 'als ijverige romanschrijver'; JKO, D #2, Spectacle: 'als begaafd romancier' en JKO, D #1, Saturation: 'als talentvol schrijver'

16. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in de wensdromen'

17. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een sober, elegant mantelpak van het Franse merk Givenchy'; JKO, D #3, Value: 'een zwart met wit geruit ensemble van Carolina Herrera'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een lichtblauw Chanel-pakje'

18. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'met roze kraag en blouse'

19. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een zijden sjaal om het hoofd'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een bijpassende blauwe pillbox-hoed'

20. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een spontane rust verrast'; JKO, D #3, Value: 'een zelden gewaargeworden gevoel van vertrouwen overrompelt'; JKO, D #2, Spectacle: 'een zonderling welbehagen verrast' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvoorzien gemak overvalt'

21. Zie JKO, D #4, Imitation: 'haar vurige wens om bij te dragen aan de bescherming van het kostbare patrimonium van Egypte'; JKO, D #3, Value: 'hoe ze haar hart verloor aan een stad als New York met zijn indrukwekkende theaters en musea'; JKO, D #2, Spectacle: 'haar roerige leven in het Witte Huis, haar reizen naar archeologische vindplaatsen in Egypte' en JKO, D #1, Saturation: 'haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels'

22. Zie JKO, D #4, Imitation: 'met zijn talrijke piramides en half vergane tempelcomplexen'; JKO, D #3, Value: 'de voorbereidingen van haar reis naar Japan'; JKO, D #2, Spectacle: 'de Franse en Japanse cultuur' en JKO, D #1, Saturation: 'landen als Griekenland, Indië en Egypte'

23. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeelde oorden te bezoeken'

verbeeldingswereld²³. Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar de verharde ondergrond²⁴ gaandeweg plaats maakt voor onbekende bodem²⁵ voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij slechts een hersenschim van een fantaserend meisje²⁶. Op de top van de laatste duin volgt ze de wazige lijn²⁷ aan de horizon die het water doet overlopen in land. Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven, zijn liefde voor de immense donkerte van de watermassa²⁸ en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen hield.

Als ik naar het zandstrand ga

Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen

Terwijl de zeemeeuwen om me heen fladderen

Als het eb is kan ik rondrennen

Met de wind en de zee overal om me heen

En de zeemeeuwen zwenken en duiken naar vis

O, bij de zee wonen is mijn enige wens

—Ik-1939

Jackie loopt de zandheuvel af en verdwijnt opnieuw de omringende stilte²⁹ van het bos in. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoegen namen met de mythe 'Jacqueline Lee Bouvier Kennedy'— ging Brome veel verder dan een vluchtig onderzoeken³⁰. Sterker nog, zijn blik lijkt zich nog steeds als een dissecterende scalpel in haar hoofd te planten³¹. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de boomkruinen, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van Jacqueline Kennedy Onassis op te vangen en daarmee de schone schijn³² waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij een afgewogen manifesteren en afweeren³³ weet ze zich een weg te banen door het geboomte. Haar witte handschoenen laten nauwelijks sporen na op de boomstammen.

Hoe dieper ze het woud in daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin spektakel en saturatie³⁴ in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Achtereenvolgens botst ze op muren van torenhoge bomen³⁵, moerassen van dode bladeren³⁶ en bewandelt ze onverkende grond³⁷. Kromme takken botsen in een tweede laag op een tropisch bladerdek³⁸. De afbrokkelende muren³⁹ lopen over in lege ruïnelandschappen alwaar een overdonderende stilte heerst⁴⁰. Beroofd van kleur en leven opent zich een necropolis van marmer⁴¹, een wonen in de mausolea van de doden⁴². Het zijn nog slechts littekens van een gekweld verleden⁴³. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie's treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat eerder verdrongen indrukken⁴⁴ zich vastzetten op haar huid. Aangekomen in het pure duister⁴⁵ van het bos, stokt alle adem. Een laatste glimp waarna herinnering en verleden⁴⁶ vastgegrepen worden in een fanatieke wurg-greep⁴⁷. Finis Terrae. In deze lichtste openheid en dichtste donkerte van het kromme bos schuilt een opening, een poort voorbij kritiekloosheid en imitatie⁴⁸ waarna de excessieve verstikking gesmoord wordt⁴⁹. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In de holle ruimtes van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een nieuwe horizon bedolven onder hartstocht⁵⁰. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Met heimelijke hoop⁵¹ en een geconcentreerde blik⁵², het absolute eind van de wereld in.

Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.

—Ik-1946

24. Zie JKO, D #4, Imitation: 'vertrouwde beton'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'civilisatie'
25. Zie JKO, D #4, Imitation: 'voor een zuiverder natuurlandschap'; JKO, D #3, Value: 'voor onzekerder oorden'; JKO, D #2, Spectacle: 'voor kale duinen' en JKO, D #1, Saturation: 'voor ongerepte natuur'
26. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'slechts een hersenschim van een naïef tienermeisje'
27. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de mistige plooi'; JKO, D #3, Value: 'de onbestemde rimpeling'; JKO, D #2, Spectacle: 'de vage golving' en JKO, D #1, Saturation: 'de grijze rimpel'
28. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de onmetelijke oceanen'; JKO, D #3, Value: 'de diepgaande wonderen van de zee'; JKO, D #2, Spectacle: 'de peilloze oceaan' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepte van de zee'
29. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de vertrouwde verborgenheid'; JKO, D #3, Value: 'het beschuttende groen'; JKO, D #2, Spectacle: 'de groene geborgenheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de beschermende eenzaamheid'
30. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een zijdelings beloeren'; JKO, D #3, Value: 'een blindelings bestuderen'; JKO, D #2, Spectacle: 'een geniepig gluren' en JKO, D #1, Saturation: 'een oppervlakkig kijken'
31. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een arendsoog op haar gericht'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een schaduw op haar te wegen'
32. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de misleidende mistlaag'; JKO, D #3, Value: 'het vertrouwde, koele voorkomen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het beschermende rookgordijn'
33. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een geregisserd spel van opduiken en afwenden'; JKO, D #3, Value: 'een zorgvuldig afgewogen verschijnen en verdwijnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'behoedzame verschijningen en theatrale exits'
34. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'herinnering en verbeelding'
35. Zie JKO, D #4, Imitation: 'schimmen van bomen'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'schermen van bomen'
36. Zie JKO, D #4, Imitation: 'streepjes lichtstralen'; JKO, D #3, Value: 'torenhoge façades'; JKO, D #2, Spectacle: 'blinde muren' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtgetimmerde wanden'
37. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'diepe —niet meer ongedaan te maken— paden'
38. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'op strakke, rode verflijnen'
39. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de stijl
- omhoog lopende muren'; JKO, D #3, Value: 'blinde wanden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de dichtgetimmerde wanden' en JKO, D #1, Saturation: 'de doodgestaarde muren'
40. Zie JKO, D #4, Imitation: 'waar wervelende wanorde alles omver heeft gewaaid'; JKO, D #3, Value: 'waar chaos heerst en sloop'; JKO, D #2, Spectacle: 'waar pure verwarring regeert' en JKO, D #1, Saturation: 'waar ordeloosheid zegeviert'
41. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een dodenstad'
42. Zie JKO, D #4, Imitation: 'een te rusten gelegd verleden'; JKO, D #3, Value: 'een plaats waar vergetelheden samenkomen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een necropolis van herinneringen'
43. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis'
44. Zie JKO, D #4, Imitation: 'met herinneringen gevulde prikkels'; JKO, D #3, Value: 'intenser wordende tintelingen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de hoge concentratie aan indrukken'
45. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de meest peilloze somberte'; JKO, D #3, Value: 'het pikzwarte dieptepunt'; JKO, D #2, Spectacle: 'het broeierig brandpunt' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepste donkerte'
46. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'geheugen en geboomte'
47. Zie JKO, D #4, Imitation: 'overschaduwd worden door een in imitatie gehulde nevel'; JKO, D #3, Value: 'opgeslokt worden in een windhoos van opspelende waarde'; JKO, D #2, Spectacle: 'dichtkoeken in een stroop van spektakel' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtslippen door oversaturatie'
48. Zie JKO, D #4, Imitation: 'on-schuld en spektakel'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'tijd en ruimte'
49. Zie JKO, D #4, Imitation: 'de ogenschijnlijke terreur der onrust kan'; JKO, D #3, Value: 'de kolkende waanbeelden kunnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de stormwind van angst kan'
50. Zie JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een open blek bedolven onder alle kennis'
51. Zie JKO, D #4, Imitation: 'met stille schrede'; JKO, D #3, Value: 'een roerloze stap'; JKO, D #2, Spectacle: 'een onhoorbare plons' en JKO, D #1, Saturation: 'een roerloze duiksprong'
52. Zie JKO, D #4, Imitation: 'en trillend uitzicht'; JKO, D #3, Value: 'een ontastbare horizon'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onmetelijk landschap'

Jacqueline Kennedy Onassis

Disambiguation # 6

Overcome

1. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: '22 november 1963'

2. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een maand nadat Jackie haar vakantie had doorgebracht op Christina, het jacht van scheepsmagnaat Aristoteles Onassis'

3. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'werd haar man JFK op 46-jarige leeftijd vermoord'

4. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'De maanden daarop stonden in het teken van diepe rouw'

5. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'haar volgende uren zou ze'

6. Zie Jacqueline Kennedy Onassis, Disambiguation #5, Fanatism, verder afgekort als JKO, D #5, Fanatism: 'in eenzame stemming'; JKO, D #4, Imitation: 'in een stemming van kalme verlatenheid'; JKO, D #3, Value, 'in de weidse natuur'; JKO, D #2, Spectacle: 'in alle stilte' en JKO, D #1, Saturation: 'in algehele afzondering'

7. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'haar fans en zelfs van haar vrienden'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'camera's en paparazzi'

8. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'hun buitenverblijf —Kromme Bosch— in Knokke aan'

9. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een mondain kustoord'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een stijlvol kuststadje'

10. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'zich enkele weken'

11. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de aanblik van de zee'

12. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de diepe ingetogenheid van het bos'; JKO, D #4, Imitation: 'de vreedzame sfeer'; JKO, D #3, Value: 'de vertrouwde geluiden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de omarmende vreedigheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de veilige geborgenheid'

13. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een smalle landweg'; JKO, D #4, Imitation: 'een kronkelende dreef'; JKO,

20 november 1963¹ —bijna vier maanden nadat Jackie haar pasgeboren zoon Patrick verloor in het ziekenhuis van Boston²— maakte haar man, die herverkozen wou worden als president, zich klaar voor een beslissende campagne in de staat Texas³. De dag daarop stond in het teken van diepe gelatenheid⁴ en ze zou haar verdere tijd⁵ willen doorbrengen op een onverstoorbare, afgelegen plaats⁶, ver weg van roddels en berichtgevingen over de buitenwereld⁷. Charley en Martha Bartlett, een bevriend koppel uit Washington, raadden haar een uitgestrekt natuurgebied aan —Het Zwin— vlakbij de chique, Belgische badplaats⁸ Knokke-Heist⁹. De gedachte zich¹⁰ onder te dompelen in het geruis van de zee¹¹ en de onvatbare natuur¹² overtuigden haar.

Via een met modderplassen bezaaid weggetje¹³ rijdt ze langzaam het natuurdomein¹⁴ in om pas na enkele minuten een parkeerterrein¹⁵ te zien opduiken. Gesterkt door de verlatenheid¹⁶ die haar ogenblikkelijk overvalt bij het uitstappen, besluit ze de parking¹⁷ achter zich te laten en een wandeling te maken. Deze¹⁸ is gans ommuurd, enkel een met struikgewas overwoekerd hek¹⁹ biedt uitgang richting reservaat²⁰. Ze wandelt het kronkelpad op de eerste heuvel af²¹ zonder ook maar één keer achterom te kijken²². Ze verheugt zich op de ontdekking van een doodlopend labyrint van zandwegen²³ zonder begin of einde²⁴, als een nimf die zich steeds verder van de menselijke blik terugtrekt en overgeeft aan de grilligheid²⁵ van weer en wind²⁶. Het doet haar terugdenken aan het stuk dat ze op zestienjarige leeftijd voor haar schoolblad Salmagundi schreef waarin ze zichzelf een marmeren nimf in Central Park waande die op een dag tot leven komt en een gewone man verleidt om de schoonheid van een doodgewone dag²⁷ met haar te beleven, alvorens weer op haar sokkel te stappen.

Er overvalt haar een prikkelende geestdrift²⁸, veroorzaakt door een innerlijke stilte²⁹ die ze sinds lang niet meer ervaren had. Dit zonderlinge omhelzen van de eigen eenzaamheid³⁰ zou al te gemakkelijk verstoord kunnen worden door die éne afspraak die ze haar schoonbroer beloofd had na te komen. Vanmiddag zou ze op Bobby's aanraden afspreken met Vincent Brome, een Engelse schrijver, die bevriend was met een in Ierland wonende achterneef van de Kennedy's. Bobby, die ongerust was over de weduwe en haar niet graag alleen zag vertrekken, had haar enkel laten gaan op voorwaarde dat Brome contact met haar zou mogen opnemen. De Engelsman kon volgens Bobby's neef Jackie's gids zijn tijdens haar verblijf³¹ in Knokke. Bovendien dacht hij dat de nieuwsgierige Brome³² wel eens interesse zou kunnen hebben in haar verhaal als First Lady, in de onuitgesproken dromen³³ van de vrouw achter de president. Jackie had het gevoel dat dit de zoveelste manier was om haar in het oog te houden.

Brome wacht haar in een lange, zwart geklede jas³⁴ en stipt om 13u op in de lobby van het St. Andrewshotel, aan het kruispunt van de Zoutelaan en de Elisabethlaan, net boven de golfclub. Zoals gewoonlijk is Jackie minstens een half uur te laat, wat haar niet belet ongestoord en even elegant als altijd de hotellobby in te wandelen en zich voor te stellen als 'Jackie'. Ze draagt een roos, wollen mantelpakje van Chanel met marineblauwe kraag³⁵, een perfect gekamde haardos³⁶ weggestoken onder een bijpassende roze pillbox-hoed³⁷ en feilloze, witte handschoentjes. Aangekomen bij het duingebied van Royal Zoute Golf Club vertelt Brome dat hij Jackie graag wil begeleiden naar het meest afgelegen, puurste deel van het natuurpark³⁸. Jackie's blik dwaalt af over de glooiende heuvels³⁹. Ze herinnert zichzelf aan de belofte die ze haar man maakte om hem te vervoegen op zijn reis door Texas, het zou haar eerste publiek verschijning zijn na het verlies van haar zoon⁴⁰.

Een vertrouwde rust verwarmt⁴¹ Jackie in Brome's bijzijn. Ze vertelt hem over het doellose verdwalen enkele uren terug⁴², over het onafhankelijke en bevrijdende gevoel dat ze daarbij ervaarde⁴³; en over haar liefde voor schrijven die haar ook

D #3, Value: 'een dicht begroeide oprijlaan'; JKO, D #2, Spectacle: 'een overwoekerd pad' en JKO, D #1, Saturation: 'een slingerende oprij'

14. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het domein'

15. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de villa'

16. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de stilte'

17. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de villa voorlopig'

18. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het erf'

19. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een groen tuinhok'; JKO, D #4, Imitation: 'een met mos bedekte draaipoot'; JKO, D #3, Value: 'een half openstaand hek'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onopvallend poortje'

20. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'bos'

21. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het geboomte in'

22. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'iedere nieuwe stap wordt behoedzaam ingezet'; JKO, D #4, Imitation: 'waarbij ze steeds dieper wegzakt in het groen'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een herhaaldelijk weg- en opduiken uit het groen zonder eindbestemming'

23. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'door het groen'; JKO, D #4, Imitation: 'het zorgeloze zwerven'; JKO, D #3, Value: 'het eindeloze ronddolen'; JKO, D #2, Spectacle: 'het doelloze verdwalen' en JKO, D #1, Saturation: 'het mijmerende rondwalen'

24. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'opgeslorpte werelden'; JKO, D #4, Imitation: 'op onbekende paden'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in dichte wouden en verre oorden'

25. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'in de broeierige boezem'; JKO, D #4, Imitation: 'in de donkergroene diepte'; JKO, D #3, Value: 'in de omarmende begroeiing'; JKO, D #2, Spectacle: 'in de diepste donkerte' en JKO, D #1, Saturation: 'in de diepste beeldlagen'

26. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het bos'

27. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'om onbezonnen hartstocht'; JKO, D #4, Imitation: 'een adembenemend avontuur'; JKO, D #3, Value: 'een duizelingwekkende avond'; JKO, D #2, Spectacle: 'enkele betoverende

steeds een dergelijke uitzuivering en troost brengt⁴⁴. Terwijl ze de appartementsblokken en hotels achter zich laten en het begin van het Zwin zich aankondigt, proberen ze zich samen het einde van de wereld voor te stellen. Het duinzand kruipt zich een weg in hun schoenen. Daar waar de koele, opeengepakte architectuur⁴⁵ gaandeweg plaats maakt voor een wijds natuurskied⁴⁶ voelt ze Brome steeds meer geremd worden, alsof iets zijn blik blokkeert. Zijn voordien zo standvastige tred hapert. Op een onbewaakt moment neemt hij afscheid, zegt haar nog op te zullen bellen en keert Jackie de rug toe.

Zonder aarzelen wandelt ze verwonderd verder als was hij een projectiescherm van haar dagdromen⁴⁷. Op de top van de duinberg⁴⁸ kijkt ze naar de immens open zandvlakte voor haar die zich elke dag laat overspoelen door zeewater⁴⁹. De golven geven het ritme aan van de trage noten uit het nummer "What a Difference a Day Makes"⁵⁰. Opnieuw doet Knokke haar aan haar achtergebleven zoon en man denken⁵¹, aan John's liefde voor de zee met zijn diepblauwe kleuren⁵² en hoe ook hij zijn ware gezicht meestal onder het oppervlak verborgen houdt⁵³.

Als ik naar het zandstrand ga

Kan ik niets bedenken dat ik liever wil dan bij de donderende blauwe zee wonen

Terwijl de zeemeeuwen om me heen fladderen

Als het eb is kan ik rondrennen

Met de wind en de zee overal om me heen

En de zeemeeuwen zwenken en duiken naar vis

O, bij de zee wonen is mijn enige wens

—Ik-1939

Jackie loopt de heuvel af en verdwijnt in de woeste vlakte van slikken en schorren⁵⁴ om uit te waaien⁵⁵. Ze denkt na over haar ontmoeting met Brome en of ze in zou gaan op een volgend samenkomen. In tegenstelling tot de meeste toeristen —zo noemde Jackie haar bewonderaars die genoegen namen met de mythe 'Jacqueline Lee Bouvier Kennedy'— ging Brome veel verder dan een kritiekloos staren⁵⁶. Sterker nog, zijn blik lijkt zich nog steeds als een gespannen boog op haar te richten⁵⁷. De angst bekruipt Jackie dat hij haar aanstaart vanachter de zandheuvel⁵⁸, dat hij erin zou slagen om een zuivere glimp van Jacqueline Kennedy Onassis op te vangen en daarmee de spektakellaag⁵⁹ waarin ze zich jarenlang gehuld heeft, zou doorprikken. Haar pas versnelt. Dankzij een spel van improviseren en overkomen⁶⁰ weet ze zich een weg te banen door de waterplassen⁶¹. Haar groene regenlaarzen⁶² laten nauwelijks sporen na in de modder⁶³.

Hoe dieper ze in haar verbeelding⁶⁴ daalt, hoe gelaagder het verhaal. Een vortex van beelden waarin zuiverheid en imitatie⁶⁵ in elkaar overvloeien, zuigt haar mee. Ze bewandelt lege woestenijen⁶⁶, met hier en daar vergane ruïnes⁶⁷ waarin watervogels hun nesten uitbroeden⁶⁸. Kromme takken banen zich een weg door kapotte ramen⁶⁹. Beroofd van alle leven⁷⁰ durft er in deze blanke infinities⁷¹ slechts zo nu en dan kleur binnensijpelen⁷². Met een enkele roze en lichtblauwe tint⁷³ opent zich een gigantisch litteken⁷⁴, een dodenstad in de stijgers⁷⁵. Het zijn onvoltooide wensdromen uit het verleden⁷⁶. Waar loopt Jackie Bouvier over in Jackie Kennedy en waar eindigt Jackie's treurspel als First Lady?

Jackie voelt dat de open wond⁷⁷ zich vastzet op haar huid. Aangekomen in het meest ontoegankelijke brandpunt⁷⁸, stokt alle adem. Een laatste wervelwind⁷⁹ waarna alle losvliegende brokstukken⁸⁰ zich gewonnen geven bij de hoop op vooruitzicht⁸¹. Finis Terrae. In deze lichtste openheid en dichtste donkerte van het schorregebied⁸² schuilt een opening, een poort voorbij crisis en triomf⁸³ waarna het levenslangse schouwspel eindelijk beëindigd kan worden⁸⁴. Haar blik wendt zich af van het priemende paar ogen in haar kielzog die er intussen één van waken is geworden. In het holronde geboomte⁸⁵ van het geheugen vindt ze eindelijk opnieuw wat ademruimte, een nieuwe uitkijk⁸⁶. Het is een nulpunt om beeldloos en geruisloos bij te verpozen. Met herwonnen levensdrift⁸⁷ en een blik op de toekomst⁸⁸, het absolute eind van de wereld in.

Ik zal nooit weten waarvan ik het meeste houd: van Hammersmith met zijn groene velden en zomerwinden of van Merrywood in de sneeuw, met de rivier en die prachtige, steile heuvels.

—Ik-1946

- uren' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvergetelijke dag'
28. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een licht gevoel in het hoofd'; JKO, D #4, Imitation: 'een innerlijke vredeghheid'; JKO, D #3, Value: 'een intense gemoedsrust'; JKO, D #2, Spectacle: 'een ongekend gevoel van rust' en JKO, D #1, Saturation: 'een zonderlinge kalmte'
29. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een expliciete eenzaamheid'
30. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'deze welgekomen rustpauze'; JKO, D #4, Imitation: 'deze omarmende kalmte'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het soort serene, innerlijke stilte'
31. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'haar vertrouwenspersoon worden en haar bekend maken'; JKO, D #4, Imitation: 'uitstekend gezelschap om haar te vergezellen'; JKO, D #3, Value: 'de gepaste gids om haar wegwijs te maken'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'aangenaam, te vertrouwen, gezelschap die haar wegwijs kon maken'
32. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de weetgrage Brome'; JKO, D #4, Imitation: 'als gerenommeerd carrièreman'; JKO, D #3, Value: 'als ijverige romanschrijver'; JKO, D #2, Spectacle: 'als begaafd romancier' en JKO, D #1, Saturation: 'als talentvol schrijver'
33. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'in de opgehoopte, stilzwijgend verlangens'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in de wensdromen'
34. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'keurig in kostuum'
35. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een mouwloze, zijden jurk van de Amerikaanse modeontwerper Oleg Cassini'; JKO, D #4, Imitation: 'een sober, elegant mantelpak van het Franse merk Givenchy'; JKO, D #3, Value: 'een zwart met wit geruit ensemble van Carolina Herrera'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een lichtblauw Chanel-pakje'
36. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'met witte parelketting'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'met roze kraag en blouse'
37. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een overmaatse zonnebril'; JKO, D #4, Imitation: 'een zijden sjaal om het hoofd'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een bijpassende blauwe pillbox-hoed'
38. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'regelmatig het kanaal oversteeft om aan zijn romans te werken en zich te perfectioneren in de golfsport'
39. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de perfecte greens'
40. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'herinneringen aan John die op Penny Loafers met een soepele, maar krachtige slag de bal wegketst, flitsen aan haar voorbij'
41. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een vertrouwde warmte prikkelt'; JKO, D #4, Imitation: 'een spontane rust verrast'; JKO, D #3, Value: 'een zelden gewaargeworden gevoel van vertrouwen overrompelt'; JKO, D #2, Spectacle: 'een zonderling welbehagen verrast' en JKO, D #1, Saturation: 'een onvoorzien gemak overvalt'
42. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'over de fanatieke periode waarin de restauratie van het Witte Huis haar hoogtepunt bereikte'; JKO, D #4, Imitation: 'haar vurige wens om bij te dragen aan de bescherming van het kostbare patrimonium van Egypte'; JKO, D #3, Value: 'hoe ze haar hart verloor aan een stad als New York met zijn indrukwekkende theaters en musea'; JKO, D #2, Spectacle: 'haar roerige leven in het Witte Huis, haar reizen naar archeologische vindplaatsen in Egypte' en JKO, D #1, Saturation: 'haar staatsbezoeken en reizen naar verre kunsttempels'
43. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'welke gevolgen dit had voor haar gezondheid en de relatie met Jack'; JKO, D #4, Imitation: 'met zijn talrijke piramides en half vergane tempelcomplexen'; JKO, D #3, Value: 'de voorbereidingen van haar reis naar Japan'; JKO, D #2, Spectacle: 'de Franse en Japanse cultuur' en JKO, D #1, Saturation: 'landen als Griekenland, Indië en Egypte'
44. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'haar deed vluchten in haar eigen veilige verbeeldingswereld'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het haar mogelijk maakt zowel reële als ingebeelde oorden te bezoeken'
45. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de verharde ondergrond'; JKO, D #4, Imitation: 'vertrouwde beton'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'civilisatie'
46. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'voor onbekende bodem'; JKO, D #4, Imitation: 'voor een zuiverder natuurlandschap'; JKO, D #3, Value: 'voor onzekerder oorden'; JKO, D #2, Spectacle: 'voor kale duinen' en JKO, D #1, Saturation: 'voor ongerepte natuur'
47. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'slechts een hersenschim van een jong meisje met veel verbeelding'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'slechts een hersenschim van een naief tienermeisje'
48. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de laatste duin'
49. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'volgt ze de wazige lijn'; JKO, D #4, Imitation: 'de mistige plooi'; JKO, D #3, Value: 'de onbestemde rimpeling'; JKO, D #2, Spectacle: 'de vage golving' en JKO, D #1, Saturation: 'de grijze rimpel'
50. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'aan de horizon die het water doet overlopen in land'
51. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'Opnieuw brengt Knokke herinneringen van John in haar naar boven'
52. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de immense donkerte van de watermassa'; JKO, D #4, Imitation: 'de onmetelijke oceanen'; JKO, D #3, Value: 'de diepgaande wonderen van de zee'; JKO, D #2, Spectacle: 'de peilloze oceaan' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepte van de zee'
53. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'hield'
54. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'omringende stilte'; JKO, D #4, Imitation: 'de vertrouwde verborgenheid'; JKO, D #3, Value: 'het beschuttende groen'; JKO, D #2, Spectacle: 'de groene geborgenheid' en JKO, D #1, Saturation: 'de beschermende eenzaamheid'
55. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'van het bos in'
56. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een vluchtig onderzoeken'; JKO, D #4, Imitation: 'een zijdelings beloeven'; JKO, D #3, Value: 'een blindelings bestuderen'; JKO, D #2, Spectacle: 'een geniepig gluren' en JKO, D #1, Saturation: 'een oppervlakkig kijken'
57. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een dissecterende scalpel in haar hoofd te planten'; JKO, D #4, Imitation: 'een arendsoog op haar gericht'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een schaduw op haar te wegen'
58. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'vanachter de boomkruinen'
59. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de schone schijn'; JKO, D #4, Imitation: 'de misleidende mistlaag'; JKO, D #3, Value: 'het vertrouwde, koele voorkomen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het beschermende rookgordijn'
60. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een afgewogen manifesteren en afweren'; JKO, D #4, Imitation: 'een geregiseerd spel van opduiken en afwenden'; JKO, D #3, Value: 'een zorgvuldig afgewogen verschijnen en verdwijnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'behoedzame verschijningen en theatrale exits'
61. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'door het geboomte'
62. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'haar witte handschoenen'
63. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'op de boomstammen'
64. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het woud'
65. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'spektakel en saturatie'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'herinnering en verbeelding'
66. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'botst op muren van torenhoge bomen'; JKO, D #4, Imitation: 'botst op schimmen van bomen'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'botst op schermen van bomen'
67. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'moerassen van dode bladeren'; JKO, D #4, Imitation: 'streepjes lichtstralen'; JKO, D #3, Value: 'torenhoge façades'; JKO, D #2, Spectacle: 'blinde muren' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtgetimmerde wanden'
68. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'bewandelt ze onverkende grond'; JKO, D #4, Imitation: 'JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'diepe —niet meer ongedaan te maken— paden'
69. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'botsen in een tweede laag op een tropisch bladerdek'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'op strakke, rode verfijnen'
70. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'De afbrokkende muren'; JKO, D #4, Imitation: 'de stijl omhoog lopende muren'; JKO, D #3, Value: 'blinde wanden'; JKO, D #2, Spectacle: 'de dichtgetimmerde wanden' en JKO, D #1, Saturation: 'de doodgestaarde muren'
71. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'lopen over in lege ruïnelandschappen'
72. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'alwaar een overdonderende stilte heerst'; JKO, D #4, Imitation: 'wervelende wanorde alles omver heeft gewaaid'; JKO, D #3, Value: 'waar chaos heerst en sloopt'; JKO, D #2, Spectacle: 'waar pure verwarring regeert' en JKO, D #1, Saturation: 'waar orde-loosheid zegeviert'
73. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'berooft van kleur en leven'
74. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een necropolis van marmere'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een dodenstad'
75. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een wo-

nen in de mausolea van de doden'; JKO, D #4, Imitation: 'een te rusten gelegd verleden'; JKO, D #3, Value: 'een plaats waar vergetelheden samenkomen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een necropolis van herinneringen'

76. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation: 'littetekens van een gekweld verleden'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'brokstukken van een gefragmenteerde geschiedenis'

77. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'eerder verdrongen indrukken'; JKO, D #4, Imitation: 'met herinneringen gevulde prikkels'; JKO, D #3, Value: 'intenser wordende tintelingen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de hoge concentratie aan indrukken'

78. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'in het meest duistere epicentrum van het bos'; JKO, D #4, Imitation: 'de meest peilloze somberte'; JKO, D #3, Value: 'het pikzwarte dieptepunt'; JKO, D #2, Spectacle: 'het broeierig brandpunt' en JKO, D #1, Saturation: 'de diepste donkerte'

79. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een laatste glimp'

80. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'herinnering en verleden'; JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'geheugen en geboomte'

81. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'vastgegrepen worden in een fanatieke wurggreep'; JKO, D #4, Imitation: 'overschaduwde worden door een in imitatie gehulde nevel'; JKO, D #3, Value: 'opgeslokt worden in een windhoos van opspelende waarde'; JKO, D #2, Spectacle: 'dichtkoeken in een stroop van spektakel' en JKO, D #1, Saturation: 'dichtslippen door oversaturatie'

82. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'het kromme bos'

83. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'kritiekloosheid en imitatie'; JKO, D #4, Imitation: 'onschuld en spektakel'; JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'tijd en ruimte'

84. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'de excessieve verstikking kan'; JKO, D #4, Imitation: 'de ogenschijnlijke terreur der onrust kan'; JKO, D #3, Value: 'de kolkende waanbeelden kunnen'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'de stormwind van angst kan'

85. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'in de holle ruimtes'

86. Zie JKO, D #5, Fanatism, JKO, D #4, Imitation, JKO, D #3, Value, JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een nieuwe horizon bedolven onder hartstocht'

87. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'met

heimelijke hoop'; JKO, D #4, Imitation: 'met stille schrede'; JKO, D #3, Value: 'een roerloze stap'; JKO, D #2, Spectacle: 'een onhoorbare plons' en JKO, D #1, Saturation: 'een roerloze duiksprong'

88. Zie JKO, D #5, Fanatism: 'een blik op oneindig'; JKO, D #4, Imitation: 'en trillend uitzicht'; JKO, D #3, Value: 'een ontastbare horizon'; JKO, D #2, Spectacle en JKO, D #1, Saturation: 'een onmetelijk landschap'